

Odvjetnici
Tomislav Kos
Irena Bajić
Ana Tonšetić

K O S & P A R T N E R I
odvjetničko društvo j.t.d.

Zagreb, 30. 10. 2025.

TRGOVAČKI SUD SPLITU
Sukoišanska 6
21 000 Split

St-42/2010

STEČAJNI DUŽNIK: **KAŠTELI d.o.o. u stečaju**, Split, A. Cesarca 4, OIB: 11142315939,
koje zastupa stečajna upraviteljica Meri Šitić

STEČAJNI VJEROVNIK: **KONZUM plus d.o.o.** Zagreb, M. Čavića 1/a, OIB: 62226620908
(ranije: **MERCATOR – H d.o.o.** Sesvete, Ljudevita Posavskog 5,
OIB: 10045107278), koje zastupa Tomislav Kos, odvjetnik u
Zagrebu, Nodilova 1, OIB: 80487358000, u Kos & partneri
odvjetničkom društvu j.t.d.

VPS: 3.318.944,04 kn / 440.499,57 eur

Ž A L B A

putem e-komunikacije
punomoć u spisu

stečajnog vjerovnika protiv
rješenja suda od 14.10.2025.

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-42/2010 od 14. listopada 2025., pod točkom I. određeno je da se obustavlja i zaključuje stečajni postupak nad stečajnim dužnikom zbog nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase, pod točkom II. da je stečajna upraviteljica ovlaštena i nakon zaključenja stečajnog postupka u ime stečajnog dužnika, a za račun stečajne mase, unovčiti imovinu dužnika i prikupljenim sredstvima podmiriti nastale troškove stečajnog postupka te o obavljenim radnjama podnijeti izvješće stečajnom sucu, pod točkom III. je određeno da će se rješenje objaviti na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, a pod točkom IV. da će registarski odjel suda nakon pravomoćnosti rješenja izvršiti brisanje stečajnog dužnika iz sudskog registra.

Protiv cit. rješenja u cijelosti žalitelj podnosi ovu žalbu iz svih žalbenih razloga – bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno, odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

II. U obrazloženju pobijanog rješenja, prvostupanjski sud u bitnome navodi (Par. 23.) da je stečajni vjerovnik predlagao dopune izvješća stečajne upraviteljice na način da se očituje je li u kaznenom postupku koji se vodi pred Županijskim sudom u Splitu podnijela imovinskopravni zahtjev, je li ušla u carinsko skladište u Vranjicu, je li izvršila popis robe koja se u skladištu nalazi, o kakvoj je robi riječ, je li utvrdila gdje se nalazi roba uvezena tijekom stečajnog postupka te koje je radnje poduzela u slučaju da robu nije uspjela locirati itd. Stečajna upraviteljica je navela da nije podnijela imovinskopravni zahtjev protiv odgovornih osoba stečajnog dužnika iz razloga jer još nije okončan ispitni postupak, da joj nikada nije omogućen pristup u zgradu u kojoj stečajni dužnik koristi carinsko skladište tipa D, da Olja Einfalt Mihovilović nikada nije izvršila primopredaju stečajne mase, da u 2018. godini još uvijek nije unovčila motorni brod „No name“. U Par. 27. navodi se da stečajna upraviteljica nije poduzela radnje u svrhu naplate potraživanja prema kupcima, jer se u poslovnoj dokumentaciji dužnika kojom raspolaže (500 registratora) navodno ne nalazi niti jedan dokument koji bi osnovano dokumentirao vjerodostojnost potraživanja. Iako su vjerovnici oštećeni za preko 60 milijuna kuna, nitko osim ovdje žalitelja nije iskazao interes da se uključi u kazneni postupak koji se vodi pred Županijskim sudom u Splitu. Očekuje samo djelomičnu naplatu razlučnih vjerovnika jer osim poslovnog prostora i broda dužnik nema druge stečajne mase za unovčenje. U Par. 32. utvrđuje da nakon namirenja razlučnog vjerovnika ostatak stečajne mase nije dovoljan za namirenje ostalih obveza stečajne mase pa predlaže obustaviti stečajni postupak zbog nedostatnosti mase za namirenje ostalih obveza stečajnog postupka. Sud zaključuje da je imovina stečajnog dužnika dostatna za namirenje troškova stečajnog postupka, ali nije dostatna za podmirenje ostalih obveza stečajne mase. Stečajna upraviteljica je kontinuirano poduzimala radnje radi preuzimanja i unovčenja imovine, ali joj nikada nije omogućena potpuna primopredaja dokumentacije i robe koja se nalazila u prostorima dužnika. Prvostupanjski sud nalazi da je provedeni obračun stečajne upraviteljice vjerodostojan, da nije utvrđena preostala imovina niti dodatni izvor prihoda kojim bi se obveze mase mogle namiriti pa su ispunjeni uvjeti iz čl. 204. i 207. SZ/96 za obustavu i zaključenje stečajnog postupka nad dužnikom.

III. Stečajni vjerovnik ističe da je kazneni postupak koji se pred Županijskim sudom u Splitu vodi pod poslovnim brojem K-25/2023 (ranije: K-14/2014) protiv okr. Olje Einfalt Mihovilović i dalje u tijeku, radi kaznenih djela iz čl. 246. st. 2. Kaznenog zakona i dr.

U navedenom postupku su održane rasprave 21. listopada 2025. i 22. listopada 2025. na koje nije pristupila stečajna upraviteljica, niti je svoj nedolazak opravdala.

U istom postupku provedeno je financijsko vještačenje na okolnost visine štete koju je stečajni dužnik pretrpio radnjama okrivljene. Stečajni vjerovnik je podnio i imovinskopravni zahtjev u navedenom kaznenom postupku u iznosu od 5.331.453,23 kn / 707.605,45 eur.

Za očekivati je da će navedeni kazneni postupak biti uskoro dovršen, kao i da će u istome biti dosuđeni imovinskopravni zahtjevi stečajnog dužnika, ali i stečajnog vjerovnika. Iz navedenog razloga, stečajni vjerovnik smatra da je zaključenje stečajnog postupka preuranjeno, budući da se osnovano očekuje priljev značajnih sredstava u stečajnu masu s navedene osnove.

Nadalje, stečajni vjerovnik je mišljenja da iako je stečajna upraviteljica možda i postupala kontinuirano u stečajnom postupku, svakako nije postupala pravodobno, čime je stečajnoj masi evidentno nanesena znatna imovinska šteta.

U stečajnom postupku pokrenutom 2010. godine tek se u 2018. godini vrši prvo unovčenje imovine stečajnog dužnika, za što nema opravdanja.

Inicijalna procjena stečajne mase od strane stečajne upraviteljice u 2011. godini iznosi 24.048.178,85 kn / **3.191.741,83 eur**, da bi stečajni postupak bio okončan unovčenjem ukupno **222.310,70 eur**.

Diskrepancija od čak **2.969.431,13 eur** stečajnom vjerovniku nije jasna!

27. travnja 2011. stečajna upraviteljica obavještava sud da nije uspjela ući u posjed zgrade na Vranjičkom putu gdje se navodno nalazio dio stečajne mase – roba u plombiranom carinskom

skladištu, a podneskom od 28. listopada 2011. dostavlja popis predmeta stečajne mase, iz kojih proizlazi da potraživanja od kupaca stečajnog dužnika iznose 1.194.510,28 kn / 158.538,76 eur te da postoje zalihe robe „u odnosu na koju stečajnoj upraviteljici onemogućen pristup“. Stečajna upraviteljica kasnije navodi da nije poduzimala radnje u svrhu naplate potraživanja prema kupcima, jer se u poslovnoj dokumentaciji dužnika kojom raspolaže ipak ne nalazi niti jedan dokument koji bi osnovano dokumentirao vjerodostojnost potraživanja, odnosno da je dobila krive ključeve od skladišta.

S obzirom na navedeno, nije jasno temeljem čega je stečajna upraviteljica sastavila izvješće u 2011. godini, prema kojem imovina stečajnog dužnika iznosi 3.191.741,13 eur, od čega se 158.538,76 eur odnosi na potraživanja stečajnog dužnika od kupaca, da bi kasnije zaključila da neće poduzimati radnje u svrhu naplate potraživanja stečajnog dužnika prema kupcima.

Stečajna upraviteljica nije sud da utvrđuje „osnovanost vjerodostojnosti potraživanja“. Ukoliko su u poslovnim knjigama stečajnog dužnika, odnosno knjigovodstvenoj dokumentaciji postojala potraživanja prema kupcima koja nisu bila ostvarena, niti utužena prije otvaranja stečajnog postupka, nejasno je zašto stečajna upraviteljica tijekom stečajnog postupka nije poduzimala radnje radi naplate tih istih potraživanja.

Svakako je mogla ostvariti potraživanja prema državi, budući da se radi o podacima o kojima državna tijela vode službenu evidenciju pa, čak i da nije bila dostupna izvorna dokumentacija stečajnog dužnika, ista se mogla pribaviti od državnih tijela koja su ju dužna učiniti dostupnom.

Ukoliko stečajnoj upraviteljici nije bio omogućen fizički pristup u prostorije stečajnog dužnika gdje se nalazila vrlo vrijedna imovina, nejasno je zašto nije pravovremeno poduzimala radnje da prisilno uđe u navedene prostorije, angažmanom suda i/ili bravara, umjesto da tek paušalno konstatira da je „dobila krive ključeve“ od bivšeg zakonskog zastupnika stečajnog dužnika.

Stečajna upraviteljica tek u izvješću od 2. veljače 2016., gotovo pet godina od inicijalnog izvješća u stečajnom postupku, navodi da je pokušala ući u carinsko skladište u kojem se nalazila roba stečajnog dužnika.

S obzirom na sve navedeno, razvidno je da se opravdano može očekivati znatan daljnji priljev sredstava u stečajnu masu temeljem imovinskopravnog zahtjeva stečajnog dužnika u kaznenom postupku, kao i da su radnje stečajne upraviteljice tijekom 15 godina trajanja stečajnog postupka poduzimane nepravovremeno (ulaz u skladišta, unovčenje koje je započelo tek u 2018. godini), odnosno da nisu uopće poduzimane (ostvarenje potraživanja od kupaca stečajnog dužnika), slijedom čega ovaj stečajni postupak nije bio pravilan.

Stoga je i zaključak prvostupanjskog suda u Par. 63. obrazloženja pobijanog rješenja nepravilan, jer obračun stečajne upraviteljice nije vjerodostojan te jer nisu iscrpljena sva raspoloživa sredstva stečajne mase.

Nije točno da nije utvrđena preostala imovina niti dodatni izvor prihoda kojim bi se obveze mase mogle namiriti, jer suprotno proizlazi iz obrazloženja istog rješenja, budući da je u tijeku kazneni postupak u kojem je stečajni dužnik postavio imovinskopravni zahtjev, koji je uostalom već jednom bio i nepravomoćno dosuđen u značajnom iznosu od 1.121.449,78 kn / 148.841,96 eur.

Također, ukazuje se da stečajna upraviteljica nije iz stečajne mase osigurala sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase u odnosu na gore navedeni kazneni postupak, a što je bila dužna sukladno odredbi članka 87.a Stečajnog zakona.

Sukladno odredbi stavka 1. navedenog članka, stečajni je upravitelj dužan tijekom cijelog postupka voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bih ih trebalo namiriti u budućnosti.

U skladu s odredbom stavka 2. istog članka, stečajni je upravitelj u obvezi, prije zaključenja stečajnog postupka, dio stečajne mase izdvojen u smislu odredbe stavka 1. navedenog članka položiti kod suda ili javnog bilježnika. Nakon zaključenja stečajnog postupka o isplati iz položenog novca odlučuje stečajni sudac na temelju zahtjeva pojedinih vjerovnika stečajne mase, vodeći računa o potrebi da se osiguraju odgovarajuća sredstva za isplatu onih vjerovnika koji za ostvarenje svojih tražbina još uvijek ne raspolažu ovršnom ispravom ili drugom valjanom pravnom osnovom.

Stečajna je upraviteljica, sukladno odredbi članka 89. stavka 1. Stečajnog zakona, dužna postupati savjesno i uredno, a osobito (između ostalog) sastaviti, u suglasnosti sa stečajnim sucem, predračun troškova stečajnog postupka i podnijeti ga na odobrenje odboru vjerovnika, sastaviti početno stanje imovine dužnika, kao dobar gospodar brinuti se o završetku započetih, a neizvršenih poslova dužnika i poslova potrebnih da bi se spriječilo nastupanje štete nad sredstvima dužnika, brinuti se o ostvarivanju tražbine dužnika, unovčiti, odnosno naplatiti s pažnjom dobrog gospodara stvari i prava dužnika koje ulaze u stečajnu masu te obavljati i druge poslove u skladu sa Stečajnim zakonom.

Sukladno odredbi članka 92. stavka 1. Stečajnog zakona, stečajni upravitelj dužan je naknaditi štetu svim sudionicima ako je skrivljeno povrijedio koju od svojih dužnosti.

Zbog svih navedenih razloga pobijanim rješenjem je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona, obzirom da je obrazloženje pobijanog rješenja proturječno samo sebi te je ujedno pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

IV. Imajući u vidu sve gore navedeno žalitelj tj. stečajni vjerovnik predlaže da drugostupanjski sud prihvati ovu žalbu te da ukine pobijano rješenje Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-42/2010 od 14. listopada 2025. u cijelosti te da vrati predmet prvostupanjskom sudu na daljnji postupak, uz obvezu stečajnog dužnika da stečajnom vjerovniku isplati troškove žalbenog postupka.

KONZUM plus d.o.o.

Trošak:

1. sastav žalbe	T.br. 14.3.	3.314,00 €
2. + 25 % PDV		828,50 €

=====

UKUPNO:	4.142,50 €
----------------	-------------------

+ sudska pristojba na žalbu protiv rješenja stečajnog suda	+ 132,72 eur
--	--------------